

6. Metody práce s dětmi

Metoda prožitkového učení:

- spontaneita
- objevnost
- komunikativnost
- prostor pro aktivitu a tvořivost
- konkrétnost
- celostnost

Metoda kooperativního učení

Sociální učení

SPONTANEITA

- přistupují děti k činnostem aktivně, samy ze svého vlastního popudu?
Připravila jsem takovou nabídku, aby z ní mohly vybírat všechny děti?

OBJEVNOST

- integruji nové poznatky do starých? Navazují na staré, stanovím je jako problém? Jsou vybrané poznatky z nejbližšího okolí, to co děti žijí? Postihují je (podařilo se mi je pojímat) v logických souvislostech? Připravila jsem činnosti tak, aby umožňovaly dětem samostatně objevovat, řešit a tím si uspořádávat, zpracovávat a uplatňovat své dosavadní zkušenosti? Potom děti pronikají do reality a mají radost z poznávání.

KOMUNIKATIVNOST

- vytvořila jsem dětem prostor pro komunikaci (verbální i neverbální) a spolupráci ? Protože právě při ní se nejvíce komunikuje.

AKTIVITA A TVOŘIVOST

- promyslela jsem a připravila prostředí tak, aby se děti mohly rozhodovat mezi činnostmi, měly možnost experimentovat? Měly dostatek materiálu a pomůcek?

KONKRÉTNOST

- připravila jsem konkrétní činnosti, neužívám příliš povídání o...?

CELOSTNOST

- Piaget říká „Dítě myslí rukama“: volila jsem činnosti tak, aby procházely rukama dětí, bylo při nich zapojeno více jejich smyslů?

KOPERATIVNÍ UČENÍ

viz znak prožitkového učení
„komunikativnost“

SOCIÁLNÍ UČENÍ

ITV o učení:

- 10% toho, co slyšíme
- 15% toho, co vidíme
- 20% toho, co současně vidíme i slyšíme
- 40% toho, o čem diskutujeme
- 80% toho, co přímo zažijeme nebo děláme
- 90% toho, co se pokoušíme naučit druhé

7. Plánování

Východiska plánování

- Situace, v jaké se dítě nachází
- Vzdělávací potřeby

- Propojenost se ŠVP

Jaké situace?

- Děti vnáší
- Dějí se ve třídě
- Vnáší učitelka

Příklady: začátek šk. roku, kaluž

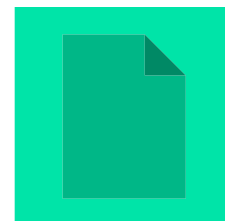

Integrované bloky ŠVP

- pouhé názvy bloků, jejich výčet, nestačí
- je třeba *stručně* charakterizovat hlavní smysl (cíl, záměr) bloků a přiblížit jejich obsah (okruhy činností praktických i intelektových, popř. hlavní výstupy) tak, aby bylo zřejmé, jak se bude s nimi dále (ve třídě) pracovat.

UKÁZKY

Modely: (většinou bývají v různé kombinaci)

Vstřícný

- Většinou si nestanoví předem cíle
 - Pokud jsou stanoveny, tak jen obecně, ne detailně, konkrétně
 - Plánování podle témat
 - Jde o žité skutečnosti těžko měřitelné (intuice, tvořivost)
 - **Klade si otázky:**
 - Jaký námět zařadíme?
 - Jaké činnosti realizujeme?
 - Jak budou děti motivovány k činnostem na námětu?
- Mnohdy se zapomíná....**
- Jakým způsobem budeme hodnotit výsledky?

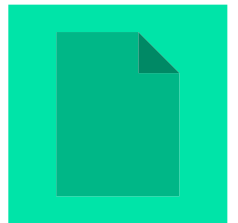
Zprostředkující

- Jasně stanoveny cíle
- Jde krok za krokem
- Založen na racionálním plánování, při kterém se rozhoduje o cílech
- **Klade si otázky:**
 - Jakých cílů (kompetencí) chceme ve škole - třídě dosáhnout?
 - Jaké činnosti budou používány, aby byly cíle dosaženy?
 - Jak k jejich naplnění budou děti motivovány?

Upozornění

- Čím jsou cíle v plánu obecnější, tím náročnější je hodnocení a naopak. Čím konkrétnější jsou cíle v plánu, tím méně „úsilí“ vyžaduje hodnocení.

LITERATURA

HAVLÍNOVÁ, M., VENCÁLKOVÁ, E. a kol. *Kurikulum podpory zdraví v mateřské škole (aktualizovaný program)*. Praha : Portál, 2006.

ISBN 80-7376-061-5

KOŽÁTKOVÁ, S. *Dítě a mateřská škola*. Praha : Grada, 2008. ISBN 978-80-247-1568-1

MATĚJČEK, Z. *Co děti nejvíc potřebují*. Praha: Portál, 1994. ISBN 80-7178-853-8

PŘÍHODA, V. *Ontogeneze lidské psychiky, 1.díl*. 4. vydání. Praha: SPN, 1964.

Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Věstník MŠMT, sešit 2, Ročník LXI, únor 2005.

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání. Věstník MŠMT.

SMOLÍKOVÁ, K. a kol. *Pedagogické hodnocení v pojetí RVP*. Praha : VÚP, 2007. ISBN 978-80-87000-10-6

ŠULCOVÁ, E. *Význam předškolního věku pro zdravý vývoj populace*. Československá psychologie, 1989, ročník XXXIII, č.2, s. 193 – 204.